

Ανακύκλωση, η ΜΟΝΑΔΙΚΗ σωτηρία για το νησί

Του

ΓΙΑΝΝΗ ΜΗΝΔΡΙΝΟΥ

“ Σύμφωνα με την Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου, τον Οκτώβριο πρόκειται να εγκατασταθεί η εταιρεία που θα κατασκευάσει τον ΧΥΤΥ Άνδρου. Ένα έργο πνοής για το νησί, το οποίο θα έπρεπε να είχε γίνει πολλά χρόνια πριν, απομένουν λίγες εβδομάδες για να ξεκινήσει. Πότε θα ολοκληρωθεί; Σε δυο χρόνια. Μέχρι τότε η καιόμενη χωματερή της Σταυροπέδας θα εξακολουθήσει να καίει, σκορπίζοντας διοξίνες στην γύρω περιοχή, ο Λοτσάρης θα κατηγορεί τον Σουσουδάκη και εκείνος θα του απαντά «κι εσύ τι έκανες;» και η ζωή στο όμορφο νησί μας θα συνεχίζεται, ακριβώς όπως συνεχίζεται τα τελευταία τριάντα χρόνια -σα να μη συμβαίνει τίποτε!

Δεν ξέρω πόσοι έχουν προσέξει, αναζητώντας το καλοκαίρι κάποια παραλία στην δυτική πλευρά της Άνδρου και διασχίζοντας τον κεντρικό δρόμο του νησιού, τα απορριμματοφόρα του Δήμου που κατευθύνονται στην παράνομη χωματερή της Σταυροπέδας για να αδειάσουν την πραγματία τους. Φαντάζομαι κανείς. Ποιος ασχολείται τώρα με απορριμματοφόρα που απλώς κάνουν τη δουλειά τους;

Αν, όμως, κάποιος έμπαινε στον κόπο να μετρήσει τις διαδρομές τους και να τις πολλαπλασιάσει με τους τόνους απορριμμάτων που το καθένα τους έχει τη δυνατότητα να μεταφέρει, είναι βέβαιο πως θα «πάθαινε πλάκα», κατά το κοινώς λεγόμενο, από το αποτέλεσμα του πολλαπλασιασμού. Αρκεί να επισημάνουμε πως κάθε απορριμματοφόρο έχει τη δυνατότητα να μεταφέρει τόνους σκουπιδιών (τα πιο σύγχρονα) σε ΚΑΘΕ διαδρομή του και ότι ο Δήμος Άνδρου διαθέτει αυτή τη στιγμή σε λειτουργία 6 απορριμματοφόρα.

Αν υποθέσουμε πως κάποιος, παρακινούμενος από μια αγνώστου ταυτότητας... διαστροφή, αποφάσιζε να κάνει

Ανακυκλώσιμα στη χωματερή

αυτοψία στην χωματερή θα διαπίστωνε πως τόνοι από κονσερβοκούτια και πλαστικά καταλήγουν εκεί. Απλούστατα, επειδή η όποια ανακύκλωση γίνεται στο νησί είναι αποσπασματική και σε νηπιακή μορφή. Όποιος, δε, έχει την αυτπάτη ότι με τη λειτουργία του ΧΥΤΥ δεν θα χρειάζεται ανακύκλωση, είναι βαθιά νυχτωμένος! Αν ο ΧΥΤΥ έχει προδιαγραφές σωστής λειτουργίας για Χ χρόνια, χωρίς ανακύκλωση τα χρόνια της ζωής του θα μειωθούν στο μισό-για να μη πούμε στο 1/3 και μας χαρακτηρίσετε υπερβολικούς.

Λοιπόν, ΗΡΘΕ Η ΩΡΑ ο Δήμος Άνδρου και ΟΛΟΙ ΟΙ

ΔΗΜΟΤΕΣ αυτού του νησιού να πάρουν πολύ σοβαρά το θέμα της ανακύκλωσης. Αποτελεί τη ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΣΩΤΗΡΙΑ για το νησί. Όχι μιας ανακύκλωσης που θα εξαντλείται σε μια διαφημιστική καμπάνια, αλλά μιας ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ανακύκλωσης πόρτα - πόρτα, επιχείρηση - επιχείρηση. Τους προσεχείς 2-3 μήνες ο Δήμος πρέπει να σχεδιάσει ένα αληθινά αποτελεσματικό πρόγραμμα ανακύκλωσης, που θα μειώσει -από το ξεκίνημα του κιάλας- δραματικά τον όγκο των απορριμμάτων τα οποία καταλήγουν στην χωματερή.

Άλλη λύση, δυστυχώς ή ευτυχώς, ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ!

«Έφυγε» ο ΣΠΥΡΟΣ ΜΙΧ. ΠΟΛΕΜΗΣ

Καλό ταξίδι σε γαληνεμένες θάλασσες, ακύμαντα νερά, κοντά στον Μιχάλη

Με ιδιαίτερη συγκίνηση τον αποχαιρέτούν, η Καμάρα που λάτρευε, η Άνδρος που υπεραγαπούσε, η διεθνής εφοπλιστική οικογένεια που χάνει ένα ενεργό μέλος της καθώς ο εκλιπών ήταν ένας ισχυρός εκπρόσωπος της ναυτιλιακής κοινότητας του Λονδίνου, της Αθήνας, της Νέας Υόρκης. Μεγάλη είναι η απώλεια πρωτίστως για την οικογένεια του Σπύρου Πολέμη, αλλά και για όσους συνεργάστηκαν και πορεύτηκαν μαζί του στη ζωή και στην επαγγελματική δημιουργία.

Ο ΣΠΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΗΣ ξεχώριζε για το ήθος, την σοβαρότητα, την ευγένεια και τον ακέραιο χαρακτήρα του. Άνθρωπος συνεργάσιμος, μεστός στα λόγια και ενεργός στις πράξεις, με πνευματικές ανησυχίες κι αναζητήσεις, δεν λύγισε στις

φουρτούνες της ζωής και αγωνίστηκε μέχρι τέλους.

Από τους «άρχοντες» του ανδριακού εφοπλισμού, που έφεραν την Άνδρο στα πέρατα του κόσμου.

Ο ΣΠΥΡΟΣ Μ. ΠΟΛΕΜΗΣ, πολύ αγαπημένος σύζυγος, πατέρας, παππούς, αδελφός και θεός, ήταν πρωτίστως εξαιρετικός μηχανολόγος μηχανικός και ναυπηγός καθώς και ένας γνήσιος αυτοδίδακτος καπετάνιος. Από μικρός πιάνανε τα χέρια του και κατασκεύαζε βάρκες από ό,τι ξύλα έβρισκε στον δρόμο.

Εξελίχθηκε σε πολύ δυναμικό μέλος της διεθνούς ναυτιλίας υπηρετώντας σε Διοικητικά Συμβούλια ως Πρόεδρος και Αντιπρόεδρος πολλαπλών διεθνών οργανισμών της ναυτιλίας

Άγιος ο μοναχός Χριστόφορος Παναγιωτόπουλος κατά κόσμον Παπουλάκος

Την εισήγηση της Εκκλησίας της Ελλάδος να ανακηρυχθεί Άγιος ο μοναχός Χριστόφορος Παναγιωτόπουλος -κατά κόσμον Παπουλάκος- έκανε δεκτή με απόφασή του αργά το βράδυ της 30.8.2024 το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Ο Παπουλάκος έζησε εξόριστος από το 1852 έως της κοιμήσεώς του 18.1.1861 στο μοναστήρι της Παναχράντου στην Άνδρο όπου και ετάφη.

Για τη ζωή και το έργο του υπάρχουν μαρτυρίες στο βιβλίο του Κωστή Μπασιτιά -Παπουλάκος- αλλά και αναφορές στα βιβλία του Μιχάλη Χαλά του Παπανεστάση, στα Πρακτικά της Α' Επιστημονικής Ημερίδας το 2010 με θέμα την δράση του καλόγερου στην Θήρα και την Άνδρο, καθώς και παλαιότερες εκδόσεις της εφημερίδας "ΑΝΔΡΙΑΚΗ"

Το δημοσίευμα για την αγιοποίηση Παπουλάκου

Αγιοποιήθηκε ο μοναχός Χριστόφορος (Παπουλάκος) με επίσημη ανακήρυξη της αγιοποίησής του από το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως.

Να σημειωθεί πως τον Μάιο του 2023, η Συνοδική Επιτροπή Νομοκανονικών και Δογματικών Ζητημάτων σε συνεδρίασή της, έδωσε θετική εισήγηση στην αγιοκατάταξη του Παπουλάκου από τον Άρμυονα Καλαβρύτων, κατά κόσμον Χριστόφορο Παναγιωτόπουλου.

Η εισήγηση πήγε στα χέρια της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου και ανέγραψε τον Άγιο Παπουλάκο στις Αγιολογικές Δέλτους της Εκκλησίας και πριν από λίγη ώρα εγκρίθηκε από το Πατριαρχείο.

